

Dopis otce Pavla č. 3 – 16. 4. 2020

Vteřina, minuta, deset minut a jeden den

Když se ptali malé Arabky - svaté Miriam od Ježíše Ukřižovaného, proč si vybírá ty nejtěžší práce v klášteře, odpovídala s úsměvem: „Protože mám čas.“ Už z tohoto pohledu se dá říct, že byla výjimečným člověkem. My daleko častěji slyšíme nebo říkáme: „Nemám čas.“ Pán Bůh má pro to pochopení a tak nám nabídl pro 21. století duchovní cestu, která na čas není náročná a může nás přivést k osobní svatosti. Možná jste už poznali, že chci mluvit o Božím milosrdenství a svaté Faustýně.

Vteřina

Přesně tolik času potřebujete, abyste se podívali na obraz milosrdného Ježíše a v duchu si řekli: „Ježíši, důvěřuji ti.“ Tento okamžik může změnit váš život, anebo rozhodne o tom, jak prožijete nový den. V duchovním životě je totiž nejdůležitější, jak prožíváme přítomný okamžik.

Pán Ježíš svaté Faustýně řekl: „Prostřednictvím tohoto obrazu budu duším udílet mnoho milostí. Proto ať je všem přístupný. Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli (spásy – tělo, svět, ďábel, pozn. o. Pavel) a obzvláště v hodině smrti.“ Někdo by se mohl ptát, jak můžeme uctívat tento obraz? Svoji úctu můžeme vyjádřit pohledem plným důvěry i krátkou modlitbou Ježíši, důvěřuji ti.

Ještě jeden způsob mě napadá. Četl jsem svědectví mladého, velmi pohledného muže, který se na svém pracovišti dostával do velkých problémů ohledně čistoty. Jeho kolegyně mu doslova nadbíhaly a všemožně ho pokoušely. A on v tomto boji s pokušením prohrával. Protože byl věřící, zúčastnil se nejrůznějších poutí i duchovních cvičení pod vedením zkušených a vzdělaných kněží. Znovu a znovu však padal do stejných hříchů. Jednoho dne mu zpovědník uložil zvláštní pokání: „Budeš nosit u sebe malý obrázek milosrdného Ježíše, a když budeš sám, např. ve výtahu, obrázek políbíš.“ Mladý muž se nejdříve skoro urazil. Tolik času věnoval nejrůznějším duchovním aktivitám a teď mu měl pomoci tak dětinský způsob zbožnosti? Nicméně poslechl a byl velmi překvapený, jak rychle nastala změna a jaká vítězství s pomocí Boží vybojoval.

Minuta

Přesně tolik stačí k tomu, abychom využili další „vodovod“, kterým nám Pán Ježíš chce darovat proudy nových milostí. On sám svaté Faustýně řekl: „Kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. Je to hodina velikého milosrdenství pro celý svět. Ve tři hodiny se ponoř do modlitby tam, kde jsi, alespoň na okamžik.“ Skoro každý máme mobil, na kterém si můžeme nastavit budík na patnáctou hodinu. Také můžeme vyzkoušet, že Ježíš je živý a že nám sám třetí hodinu přesně připomene. Když jsem byl na vojně, říkal jsem si, že bych měl třetí hodinu pravidelně prožívat. Druhý den jsem měl ve výstrojním skladu otevřené okno a slyším, jak hlasité rádio oznamuje čas. Dívám se na hodinky, je 15.00 hodin. Další den se mně někdo zeptal: „Kolik je, prosím tě, hodin.“ Odpovídám: „Jsou přesně tři!“ A do třetice jsem se zběžně při práci podíval na hodinky a k velkému překvapení vidím, že třetí hodina právě odbíjí.

Když k třetí hodině připojíme Korunku k Božímu milosrdenství, chyba to není. Je však třeba znovu a znovu lidem připomínat, že se Korunku ve tři hodiny modlit nemusí, i když se to stalo zvykem. Je tady malý rozdíl: ve tři hodiny se máme obrátit aspoň na minutu k Pánu Ježíši, Božímu Synu. Během Korunky se modlíme k Bohu Otci. Pokud se tedy někdo modlí Korunku ve tři hodiny, ať před tím aspoň minutu prosí Pána Ježíše o milosrdenství pro sebe a pro další velké hříšníky. Minuta není moc, co říkáte?

Deset minut

Ted' bude řeč o Korunce k Božímu milosrdenství. Tuto modlitbu Pán Ježíš osobně nadiktoval svaté Faustýně. Sám jí pak vysvětlil její hodnotu a sdělil přísliby s ní spojené. Mimo jiné řekl, že se touto modlitbou dá vyprosit všechno, bude-li to shodné s jeho vůlí. Také slíbil milost nekonečného Božího milosrdenství pro toho, kdo se jen jednou tuto modlitbu pomodlí, i kdyby to byl hříšník sebevíc zatvrzelý.

Podle mne je možné tento příslib chápat dvojnásobem. Nejdříve si představte hříšníka, který právě umírá a už léta nebyl u zpovědi. Kněz není nablízku a někdo z příbuzných se s ním Korunku pomodlí. Věřím, že Pán tomuto člověku daruje spásu, i když se nedožije příchodu kněze. Slovo „jednou“ je však možné chápat i jako „pokaždé“. Můžeme tedy říct, že modlitba Korunky, je-li

pronášená s lítostí nad hříchy, s pokorou a s touhou přijmout, jakmile to bude možné, svátost smíření, je vlastně úkonem dokonalé lítosti a tento úkon stačí k odpuštění i smrtelných hříchů ve chvíli, kdy není možné jít ke zpovědi. To jsme slyšeli nebo četli i v tomto čase epidemie. Proto je velmi užitečné Korunku se modlit. Trvá to jen deset minut, a kdo chce tento čas Pánu Bohu věnovat každý den, určitě stihne i ostatní práce a povinnosti.

Jeden den

Ti, kdo začnou uctívat Boží milosrdenství jednu vteřinu (obraz), minutu (třetí hodina) a deset minut denně (Korunka), budou pravděpodobně výjimečným způsobem prožívat jeden den v roce a to je Neděle Božího milosrdenství.

Nejdřív chci napsat, že schválení svátku Božího milosrdenství podle Deníčku svaté Faustýny, bylo největším problémem. Zatímco Korunka a třetí hodina se týkají soukromých pobožností věřících, ustanovení neděle Božího milosrdenství je liturgickou normou, která zavazuje církve na celém světě. Proto papež Jan Pavel II. ustanovil tento svátek pro církve teprve současně se svatořečením sestry Faustýny 30. dubna roku 2000. Jako velký problém se může zdát prožívání neděle Božího milosrdenství v tomto roce. V minulosti jsme si totiž mysleli, že získání úplného odpuštění hříchů a trestů za hříchy, jak to Pán Ježíš slibuje sv. Faustýně je vázáno jen na svaté přijímání a předchozí svátost smíření. Co však dělat v situaci epidemie, kdy je pro někoho velmi obtížné přijmout tyto svátosti? Jsem přesvědčen, že Pán Ježíš je ochoten udělit tuto milost i těm, kteří vzbudí dokonalou lítost nad hříchy a prožijí tzv. duchovní svaté přijímání, např. při pohledu na obraz milosrdného Ježíše. Dále bych chtěl napsat, že získání velkých milostí v neděli Božího milosrdenství není nutné vázat jen na okamžik přijetí svátostí. Pán Ježíš svaté Faustýně mimo jiné řekl: „Toužím, aby svátek milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milosti vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“ Z těchto slov jednoznačně vyplývá, jak velikou milostí je celý tento den. Ctitelé Božího milosrdenství udělají všechno proto, aby se co nejvíce otevřeli všem Božím darům a milostem, které nám Pán Ježíš chce udělit a to nejen skrze svatou

zpověď a svaté přijímání, případně dokonalou lítost a duchovní svaté přijímání. Jedná se i o osobní modlitbu, čtení písma svatého. Navíc si Pán Ježíš přeje, aby tento den každý z nás vykonal skutek milosrdenství. To je takový čin, který uděláme pro bližní z lásky k Ježíši Kristu. Pokud jsou naše možnosti i v tomto omezeny, je dobré si připomenout, že skutkem milosrdenství je i modlitba za živé nebo zemřelé. Přeji tedy všem farníkům, aby neděli Božího milosrdenství v letošních mimořádných podmínkách prožili jedinečným a mimořádným způsobem tím, že se odevzdají Boží milosrdné lásce a tak se nejlépe otevřou pro všechny Boží dary.

o. Pavel